

Antoniewicz, Włodzimierz

Sprawozdanie z działalności Muzeum Archeologicznego im. Er. Majewskiego Towarzystwa Naukoweo Warszawskiego : za okres od 1.VII 1929 do 30.VI 1930

Światowit 14, 253-255

1930-1931

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SRPAWY MUZEALNE

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI MUZEUM ARCHEOLOGICZ- NEGO IM. ER. MAJEWSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO WARSZAWSKIEGO.

VI. ZA OKRES OD 1.VII.1929 DO 30.VI.1930.

Wskutek niewykończenia lokalu wystawowego Muzeum na III p. Pałacu Staszica praca muzealna szła głównie w dwu kierunkach: 1) za normalne kredyty w kwocie 2400 zł. rocznie, wypłacane z Kasy T. N. W. ratami miesięcznymi, naprawiono przy pomocy stolarza szafy i gabloty muzealne; 2) wyzyskując powierzchnię nieukończonych podłóg w dwu salach muzealnych, rozłożono fragmenty ceramiki żłobkowanej i malowanej z Pieniążkowej i Popudni, dobrano należące do siebie części i na nowo spreparowano szereg naczyń, które jeszcze wymagają częściowej rekonstrukcji; w żmudnej tej, a nader owocnej pracy wiele pomógł bezinteresownie dr. L. Czikalenko, któremu za to na tem miejscu należy się uprzejma podzięka. Ze zbiorów muzealnych, oprócz archeologów polskich i Zakładu Archeologii Przedhistorycznej Uniwersytetu Warszawskiego, korzystali goście zagraniczni, jako to: prof. R. Vaufray z Instytutu Paleontologii Ludzkiej w Paryżu, dr. W. Ginters, kustosz Muzeum Archeologicznego w Rydze, bar. Freytag - Loringhofen, asystentka Muzeum Archeologicznego w Królewcu. Muzeum nasze brało czynny udział, jako jedyna polska instytucja, w Wystawie Archeologicznej w Rydze, urządzonej z racji Konferencji Archeologów Bałtyckich, wystawiając cenne swe zbiory zabytków z obszaru W. Ks. Litewskiego.

Muzeum wydało t. XIII. swego rocznika p. t. „Światowit”, zawierający przeszło 12 arkuszy druku z licznymi ilustracjami w tekście i oddzielnymi tablicami. Przygotowano do druku t. XIV „Światowita”, który będzie poświęcony głównie przekazany nam przez prof. Ed. Pottier z Paryża za pośrednictwem Polskiej Akademii Umiejętności i p. Himmer-Jarońskiej pracy przedwcześnie zmarłego archeologa ś. p. M. Himmera; cenna ta rozprawa jest oparta na badaniach osad neolitycznych w Po-

pułdni i Pieniżkowej na Ukrainie, których plony mieszczą się w naszym Muzeum i są dotąd nieopublikowane.

Wymiany „Światowita” z wydawnictwami zagranicznymi nie uruchomiono jeszcze aż do chwili urządzenia biblioteki muzealnej, ponieważ należy przede wszystkim nawiązać do akcji wymiennej, prowadzonej przez ś. p. prof. Er. Majewskiego przed wojną.

Muzeum otrzymało z końcem okresu sprawozdawczego cenny dar od p. Lucyny Erazmowej Majewskiej w postaci biblioteki archeologicznej, zebranej skrzętnie przez założyciela naszego Muzeum. Głębokiej trosce w sprawie ukończenia dwu pokojów, przeznaczonych na pomieszczenie tej biblioteki, użyła p. Lucyna Majewska, która na ten cel ofiarowała 500 zł., oraz p. Gabryela Majewska, ofiarodawczyni 200 zł. Za te kwoty ułożono w salach bibliotecznych podłogę, pomalowano ściany, kaloryfery, drzwi i okna. Oprócz biblioteki, obejmującej 208 dzieł w 224 tomach, pism 72 w 403 tomach i 301 broszur, ofiarowała p. Erazmowa Majewska: 5 szaf półkowych na książki, jedną szafę z szufladami, biurko, stół, kanapę i szafkę ścienną kątową, trzy krzesła i fotel, obite skórą, szafkę na korespondencję, dwie czarne półki, 14 plakiet gipsowych, dwa portrety, jedno popiersie brązowe ś. p. prof. Majewskiego, oraz marmurową zastawę biurkową. W najbliższym czasie, po odnowieniu mebli bibliotecznych, zostanie biblioteka odpowiednio urządzona i oddana do użytku publicznego. Do biblioteki muzealnej ofiarował nadto prof. Edward Loth sześć tomów „Prähistorische Zeitschrift”. Wszystkim ofiarodawcom, a w szczególności p. Lucynie Majewskiej należy się serdeczna podzięką.

Ofiarność p. Lucyny Majewskiej nie ograniczyła się jedynie do darowizny biblioteki. Od p. Lucyny Majewskiej bowiem otrzymało Muzeum dziesięć okazów archeologicznych, wśród których znalazły się tak cenne zabytki, jak: „korona” brązowa z Kluczewa, jeden mały i jeden duży gliniany model chaty neolitycznej z Popudni i wczesnośredniowieczny skarb srebrny z Brzozowego Nowego. I za ten czyn obywatelski należy się ofiarodawczyni wielka wdzięczność.

Pani Lucynie Majewskiej i prof. Wł. Demetrykiewiczowi wreszcie zawdzięcza Muzeum też możliwość otrzymania z Muzeum Archeologicznego Polskiej Akademji Umiejętności w Krakowie odlewu gipsowego słupa t. zw. „Światowida” w zamian za dwa komplety rocznika muzealnego „Światowit” (t. I-XIII), oraz za odlewy gipsowe zabytków paleolitycznych z jaskini Jerzmanowskiej. Odlew ten, technicznie dobrze wykonany, będzie ozdobą naszego Muzeum i umożliwi zapoznanie się z tym ciekawym i unikatowym zabytkiem szerokich warstw społeczeństwa.

Wpływy do kasy Muzeum im. Er. Majewskiego przedstawiały się w okresie sprawozdawczym następująco:

I.	Stała dotacja z kasy T. N. W.	2400 zł.
II.	Dar p. L. Majewskiej	500 „
III.	Dar p. G. Majewskiej	200 „
	Razem	3100 zł.

Wydatki wyniosły:

I.	Zakup mebli	735.35 zł.
II.	Naprawa mebli muzealnych	1202.20 „
III.	Potrzeby biura	203.20 „
IV.	Potrzeby pracowni preparatorskiej	64.65 „
V.	Wyjazdy i wykopaliska	51.90 „
VI.	Wykonanie fotografii	66.60 „
VII.	Portorja	49.20 „
VIII.	Drobne wydatki	45.70 „
IX.	Założenie podłóg, oszklenie i malowanie bibliot. im. Er. i Luc. Majewskich	681.20 „
	Razem	3100.00 zł.

Przedsięwzięte roboty około odnowienia sal i mebli muzealnych zmierzają, acz powoli, ku otwarciu i udostępnieniu Muzeum szerszej publiczności, co jest ściśle uzależnione od wykończenia sal wystawowych, którym brak posadzki i malowania ścian, kaloryferów, drzwi i okien.

Dyrektor Muzeum odbył w grudniu 1929 r. dwutygodniową podróż na Litwę i do Kowna w celach archeologicznych, tudzież brał udział w III Kongresie Geografów i Etnografów słowiańskich w Jugosławji; w związku z tym kongresem zwiedził stanowiska i muzea archeologiczne w Macedonji, Serbji, Chorwacji i Słowenji, nawiązując wszędzie kontakt naukowy i stosunki wymienne.

Do ważniejszych prac Dyrektora Muzeum należą drukowane w r. sprawozd.:

1) O potrzebie inwentaryzacji i badań grodzisk na ziemiach Polski. „Przegląd Historyczno-Wojskowy” 1930, zes. 2.

2) Posążki kaukaskie w Muzeum Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. „Wiadomości numizmatyczno-archeologiczne” t. XII, str. 129 — 136.

3) Les agraphes en bronze des montagnards de Tatra, „L'art populaire”. Paris, vol. I.

Przedłożono Zarządowi T. N. W. dnia 30 października 1930 r.

Włodzimierz Antoniewicz
Dyrektor Muzeum.

KILKA SŁÓW ODPOWIEDZI.

A) W czasopiśmie leningradzkim „Сообщения Гос. Акад. Ист. Матер. Культуры” r. 1931, nr. 6, str. 30—31, poddał surowej krytyce artykuł mój p. t. „Posążki kaukaskie w Muzeum T. N. W. w Wilnie”, „Wiad. Num.- Arch.” XII, prof. J. Mieszczaninow. Zawsze należy się wdzięczność krytykom za rzeczowe recenzje, tem większa, jeżeli prostują przypuszczenia i fakty *s i n e i r a e t s t u d i o*. Ton krytyki